
Ramatapinyupanishat Savyakhya

रामतापिन्युपनिषत् सव्याख्या

Document Information

Text title : Ramatapini Upanishad with Commentary by Upanishadbrahmayogin

File name : rAmatApinyupaniShatsavyAkhyA.itx

Category : upanishhat, raama, upaniShat, rAma, atharvaveda, vyAkhyA

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description-comments : 55 / 108; Atharva Veda - Vaishnava upanishad

Latest update : October 30, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 30, 2025

sanskritdocuments.org

Ramatapinyupanishat Savyakhya

रामतापिन्युपनिषत् सव्याख्या

श्रीरामपूर्वतापिनी

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न धन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमोपनिषत्

रामनामार्थप्रकाशनं
शिनभयेऽस्मिन् मडाविषणौ जाते दशरथे ढरौ ।
रधोः कुलेऽभिलं राति राजते यो मडीस्थितः ॥ १ ॥
स राम षति लोकेषु विद्रुभिः प्रकटीकृतः ।
राक्षसा येन मरणां यान्ति स्वीद्रेकतोऽथवा ॥ २ ॥
रामनाम भुवि प्यातमभिरामेण वा पुनः ।
राक्षसान् मर्त्यरूपेण राडुर्मनसिजं यथा ॥ ३ ॥
प्रभाडीनांस्तथा कृत्वा राज्यार्डाणां मडीभृताम् ।
धर्ममार्गं यस्त्रिणं ज्ञानमार्गं य नामतः ॥ ४ ॥
तथा ध्यानेन वैराग्यमैश्वर्यं स्वस्य पूजनात् ।
तथा रात्यस्य रामाख्या भुवि स्यादथ तत्त्वतः ॥ ५ ॥
रमन्ते योगिनोऽनन्ते नित्यानन्दे सिदात्मनि ।
षति रामपटेनासौ परं ब्रह्माभिधीयते ॥ ६ ॥

श्रीरामतापनीयार्थं भक्तध्वेयकणेभरम् ।
विडणेभरकैवल्यं श्रीरामब्रह्म मे गतिः ॥

ॐ ङु अथर्वणवेदप्रविभक्तये श्रीरामतापिनीयोपनिषत् पूर्वोत्तरतापिनीभ्यां सोपायसविशेषनिर्विशेषब्रह्मस्वरूपप्रकटन-
ब्रह्ममात्रपर्यवसन्ना विजयते । अस्याः स्वल्पग्रन्थतो विवरणमारभ्यते । मुमुक्षूनुपलभ्य अवान्तररूपेण प्रवृत्तये
पूर्वतापिनीश्रुतिरिति यत्तत् सविशेषब्रह्मविधास्तुत्यर्थं आदौ स्वाज्ञास्वज्ञादृष्टिमाश्रित्य रामनामार्थं प्रकाशयति-
शिम्ये इत्यादिना । शिम्ये शिम्यात्रे उरौ स्वाज्ञानतत्कार्यं उरिणि विष्णौ सर्वव्यापके
परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दृष्टताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे ॥

इति स्वप्रतिज्ञापरिपालनार्थं अस्मिन् दशरथे कश्यपप्रजापत्यवतारे निष्ठाद्वयपरिपालनाय जते आविर्भूते
सत्यं बाललीलया रघोः कुले अभिलं स्वजनवर्गं यो राति आनन्दयति यो मडीस्थितः सन् स्वतेजसा
स्वविभूत्या च राजते ॥ १ ॥ अयं भूरादिसर्वलोकेषु स अयं रामः इति विद्महिः तद्वाधात्म्यज्ञैः प्रकटीकृतो
भवति । भङ्ग्यन्तरेण रामनामार्थं निर्दिशति-राक्षसा इति । विराधादिराक्षसा येन मरणं यान्ति
स्वोद्रेकतः स्वपापकृत्यतो वा ॥ २ ॥ पुनः अभिरामेण सर्वलोकमनोरमणरूपेण वा रामनाम भुवि ज्ञ्यातं
स्यादित्यर्थः । राक्षसा इत्यत्र रेङ्गाणो गृह्यते, मरणं यान्ति इत्यत्र मकारः, वर्णद्वययोगे रामो भवति । पुनः
प्रकारान्तरेण रामनामोद्धरति-राक्षसानिति । यथा राहुः यन्द्रं निष्प्रभं करोति ॥ ३ ॥ तथा अयं मर्त्यरूपेण
राक्षसान् प्रभाडीनान् कृत्वा अथ राज्यार्डाणां मडीभृतां सतां स्वयन्त्रिणो सर्वप्राणिस्वाश्रमोचितधर्ममार्गं
उपदिशन् स्वातिरिक्ताश्रयासम्भवप्रबोधसिद्धनिष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्ररूपे यो राजते यः स्वे मडिभि मडीयते
स राम इति स्वनाम्ना ज्ञानमार्गं प्रकाशयन् ॥ ४ ॥ स्वमूर्तिध्यानेन स्वातिरिक्तपदार्थवैराग्यं जनयन्,
स्वपूजनतो ब्रह्माद्यैश्वर्यं दिशन् योऽवतिष्ठते तस्य रामाभ्या सर्वत्र रातीति भुवि स्यात् । अस्य रामाभ्या
कथमित्यत्र राक्षसान् मर्त्यरूपेण राहुः मनसिञ्जं राज्यार्डाणां मडीभृतामिति रेङ्गमकारयोजनतो रामाभ्या
स्यादित्यर्थः । लोकदृष्ट्या अयं नाम प्रकाशयित्वा वस्तुदृष्ट्या अस्य नामार्थं निर्दिशति-अथेति ॥ ५ ॥
सर्वापहवसिद्धनिष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रपर्यवसानतया मनो युञ्जन्त इति योगिनः सम्यज्ज्ञानिनोऽनन्ते
परिच्छेदत्रयापहवसिद्धे नित्यभूमानन्दे सिदात्मनि शिम्यात्रे तन्मात्रावशेषतया रमन्त इति रामपदेन असौ
भगवान् परं ब्रह्माभिधीयते, “राम अयं परं ब्रह्म” इति श्रुतेः ॥ ६ ॥

उपासकार्यं निर्विशेषस्य रूपकल्पना

शिम्यस्याद्वितीयस्य निष्कलस्याशरीरिणः ।

उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना ॥ ७ ॥

रूपस्थानां देवतानां पुंस्त्र्यङ्गास्त्रादिकल्पना ।

द्वियत्वारिषडष्टानां दश द्वादश षोडश ॥ ८ ॥

अष्टादशामी कथिता उस्ताः शङ्खादिभिर्भुताः ।

સહસ્રાન્તાસ્તથા તાસાં વર્ણવાહનકલ્પના ॥ ૯ ॥

શક્તિસેનાકલ્પના ચ બ્રહ્મણ્યેવં હિ પચ્ચઘા ।

કલ્પિતસ્ય શરીરસ્ય તસ્ય સેનાઽઽદિકલ્પના ॥ ૧૦ ॥

અનેન મન્ત્રેણ રામસ્ય નિર્વિશેષત્વમવગમ્યતે, તથાવિધસ્ય સવિશેષત્વં કુતઃ? ઇત્યત આહ-ચિન્મયસ્યેતિ । ચિન્મયસ્યેત્યાદિવિશેષણવિશિષ્ટબ્રહ્મણો નિર્વિશેષત્વેન વિકલ્પાસહત્વેઽપિ ભક્તપટલસ્વપદાત્યુપાયાર્થં રૂપાદિવિશેષકલ્પના, ન સ્વત ઇત્યર્થઃ ॥ ૭ ॥ ઉપાસકસ્વપદામિનિમિત્તકલ્પનાં પ્રપચ્ચયતિ-રૂપેતિ । નિર્વિશેષબ્રહ્મમાત્રસ્વરૂપે રામે સ્વાણાદિદૃષ્ટ્યા ભેદાભેદરૂપેણ તિષ્ઠન્તીતિ રૂપસ્થાઃ તાસાં દેવતાનાં સીતારામતદંશભેદેન દ્વિયત્વારિષડ્જાનાં સશક્તિકાનાં પુંસ્યઙ્ગાસ્ત્રાદિકલ્પના તદધિકરણરામોપાસનાર્થેવ । સીતયા સહ દ્વિત્વં, લક્ષ્મણાદિભિઃ ચતુસ્સઙ્ખ્યાવિશિષ્ટત્વં સુગ્રીવવિભીષણાદિભિઃ ષટ્સઙ્ખ્યાપૂરકત્વં, ધૃષ્ટ્યાદિસચિવૈઃ અષ્ટસઙ્ખ્યાપૂરકત્વમ્ । તાસાં સીતારામાંશવિકલ્પિતાનાં નસ્વાનરરાક્ષસભેદેન સેનાસઙ્ખ્યા નિગદ્યતે । એકૈકસ્યામિહ સેનાઽધિપા દશ દ્વાદશ ષોડશ અષ્ટાદશ હસ્તા વર્તન્તે ઇતિ કથિતાઃ, “મહાપદ્મશતં હસ્તં” ઇતિ ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધેઃ ॥ ૮ ॥ કસ્યાશ્ચિત્ દેવતાયાઃ શઙ્ખ્યાદિસઙ્ખ્યાભિઃ યુતાઃ સહસ્રાન્તાઃ પરિવારાઃ સન્તિ ॥ ૯ ॥ આદૌ રામે બહુદેવતાકલ્પના તતસ્તાસાં વર્ણકલ્પના વાહનકલ્પના એકૈકકાર્યનિર્વાહકશક્તિકલ્પના અગણ્યસેનાકલ્પનેત્યેવં બ્રહ્મણ્યેવં હિ રામે પચ્ચઘા કલ્પના વિકલ્પિતા । એવં પચ્ચઘાકલ્પના નિર્વિશેષબ્રહ્મણો રામસ્યેત્યત આહ-કલ્પિતસ્યેતિ । ભક્તપટલસ્વપદાત્યુપાયતયા કલ્પિતસ્ય શરીરસ્યૈવ સેનાઽઽદિકલ્પના, સ્વસ્ય નિરુપાધિકત્વેન નિર્વિકલ્પત્વાત્ ॥ ૧૦ ॥

મન્ત્રજપચન્નપૂજયોઃ રામપ્રસાદકરત્વં

બ્રહ્માદીનાં વાયકોઽયં મન્ત્રોઽન્વર્થાદિસંજ્ઞિતઃ ।

જમવ્યો મન્ત્રિણા નૈવં વિના દેવઃ પ્રસીદતિ ॥ ૧૧ ॥

ક્રિયાકર્મેજ્યાકર્તૃણામર્થં મન્ત્રો વદત્યથ ।

મનનાત્ ત્રાણના(તારણા)ન્મન્ત્રઃ સર્વવાચ્યસ્ય વાયકઃ ॥ ૧૨ ॥

સોઽભયસ્યાસ્ય દેવસ્ય વિગ્રહો યન્ત્રકલ્પના ।

વિના યન્ત્રેણ ચેત્ પૂજા દેવતા ન પ્રસીદતિ ॥ ૧૩ ॥

ઇત્યમ્ભૂતરામપ્રસાદહેતુઃ કઃ? ઇત્યાશઙ્ક્ય તદ્વાચકો મન્ત્રઃ ષડક્ષરાદિઃ તત્પૂજાપીઠં ચેત્યાહ- બ્રહ્માદીનામિતિ । રામસ્ય સર્વદેવાત્મકત્વેન રામાન્વર્થસંજ્ઞિતો મન્ત્રો બ્રહ્માદીનામપિ વાયક એવ । યતો મન્ત્રાનુષ્ઠાનં વિના દેવો ન પ્રસીદતિ અતો મન્ત્રિણા મન્ત્રૈકશરણેન અયં મનુઃ જમવ્યો ભવતિ ॥ ૧૧ ॥ મન્ત્રાર્થં વ્યુત્પાદયતિ-ક્રિયેતિ । ક્રિયા વ્યાપારઃ, દ્વિતીયાન્તોપાત્તં કર્મ, ઇજ્યા યજ્ઞઃ, કર્તા યજમાનઃ, તેષાં મહાતાત્પર્યં યત્ર પર્યવસ્યતિ તમેતમર્થં અયં મન્ત્રો વદતિ મન્ત્રાર્થસ્ય પ્રત્યગભિન્નબ્રહ્મણિ પર્યવસિતત્વાત્ । અથ સર્વવાચ્યવસ્તુનો રામચન્દ્રસ્ય યો વાયકો ભવતિ સ્વમનનમાત્રતો મન્તારં સ્વાતિરિક્તાસ્તિત્વભ્રમવારિધેઃ વારણાત્ મન્ત્ર ઇતિ વ્યુત્પત્તિઃ યુજ્યત ઇત્યર્થઃ ॥

१२ ॥ एतश्च देवताप्रसादहेतुः देवपूजा इत्याह-स इति । शुद्धाद्वैततया अभयस्यास्य देवस्य यो विग्रहः सोऽयं यन्त्रकल्पनारूपो भवति । यथा यन्त्रपूजया देवता प्रसीदति तथा विग्रहपूजया न प्रसीदतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

इति प्रथमोपनिषत् ।

द्वितीयोपनिषत्

रामबीजस्य सर्वात्मकत्वं

स्वभूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपी स्वेनैव भासते ।

शुभ्रत्वेन समो यस्य सृष्टिस्थितिलयस्य य ॥ १ ॥

कारणत्वेन चिच्छक्त्या रजःसत्त्वतमोगुणैः ।

यथैव वटबीजस्थः प्राकृतश्च मडान् द्रुमः ॥ २ ॥

तथैव रामबीजस्थं जगदेतच्चरायरम् ।

रेङ्गाङ्गा मूर्तयः स्युः शक्तयस्तिस्त्र अेवं येति ॥ ३ ॥

स्वस्य स्वबीजात्मना सर्वकारणत्वमाह-स्वभूरिति । उेत्वनन्तरं विना स्वयमेव भवतीति स्वभूः ज्योतिर्मयः प्रकाशमात्रत्वात् “प्रकाशः पर्यवस्यति” इति श्रुतेः । अनन्तररूपी स्वाज्ञादृष्ट्या अनेकरूपी सर्वात्मकत्वात् । अेवं स्वेनैव भासते स्वयम्प्रकाशात्वात् । यस्य सृष्टिस्थितिप्रणयवतः स्वातिरिक्तप्रपञ्चस्य शुभ्रत्वेन कार्योपाधिना षष्ठरोपाधिकारणत्वेन चिच्छक्त्या प्रतीया तद्भास्यरजस्सत्त्वतमोगुणैर्वा सम इत्यत्र मानं ओमिति । ओङ्कारस्य अभिधानाभिधेयरूपेण सर्वसमत्वात् “सम ओमिः सर्वैः” इति श्रुतेः । रामरहस्ये वटबीजदृष्टान्तश्रुतिः व्याख्याता । रां इति रामबीजे रेति व्यञ्जनतो ब्रह्मेत्युच्यते, तद्युपरि श्रूयमाणाकारतो विष्णुः, मकारतः शिवः इति रेङ्गाङ्गाः त्रिमूर्तयः स्युः । तत्रत्यदीर्घः छान्दसः । सरस्वतीलक्ष्मीगौरीभेदेन क्रियाज्ञानेच्छाभेदेन वा शक्तयः तिस्र अेव येति । द्वितीयोपनिषत्समाप्त्यर्थश्च यशब्दः ॥ १-३ ॥

इति द्वितीयोपनिषत् ।

तृतीयोपनिषत्

सीतारामयोः मन्त्रयन्त्रादिपूज्यत्वं

सीतारामौ तन्मयावत्र पूज्यौ जाताभ्यां भुवनानि द्विसप्त ।

स्थितानि य प्रहितान्येव तेषु ततो रामो मानवो माययाऽघात् ॥ १ ॥

जगत्प्राणायामात्मनेऽस्मै नमः स्थान्नमस्त्वैक्यं प्रवदेत् प्राग्गुणेशेति ॥

ભગવત્પ્રસાદહેતુતયા મન્નાદિરુક્તઃ, તત્ર પૂજ્યૌ કૌ? ઇત્યત આહ-સીતારામાવિતિ । આભ્યાં સીતારામાભ્યાં ચતુર્દશભુવનોપલક્ષિતાનન્તકોટિબ્રહ્માણ્ડાનિ જલાશયબુદ્ધુદાનીવ મુહુર્મુહુઃ જન્મસ્થિતિભડ્ગકલનામનુભવન્તિ । અત્ર યન્ત્રે તાવેવ તન્મયૌ યન્ત્રરૂપિણૌ સીતારામૌ પૂજ્યાવિત્યર્થઃ । તતો યો રામો માયયા માનવો ભૂત્વા સમસ્તં જગત્ અધાત્ અપોષયત્ અસ્મૈ જગત્પ્રાણાય જગદાત્મને નમઃ સ્યાત્ નમોઽસ્તુ, આવયોઃ ઐક્યમસ્તિત્યર્થઃ । કુતો નમઃશબ્દસ્ત્વૈક્યવાચીત્યત આહ-“નમસ્તુ જીવપરયોર્વાચ્યાર્થત્યાગપૂર્વકમ્” લક્ષ્યયોઃ શુદ્ધત્વેન ઐક્યમેવ વદેત્ । કેન હેતુનેત્યત્ર જીવપરયોઃ પ્રાગ્ગુણેન સચ્ચિદાનન્દરૂપેણેત્યર્થઃ । ઇતિશબ્દસ્તૃતીયોપનિષત્સમાપ્ત્યર્થઃ ॥

ઇતિ તૃતીયોપનિષત્ ।

ચતુર્થોપનિષત્

રામષડક્ષરાર્થઃ

જીવવાચી નમો નામ ચાત્મા રામેતિ ગીયતે ।

તદાત્મિકા યા ચતુર્થી તથા ચાયેતિ ગીયતે ॥ ૧ ॥

મન્ત્રોઽયં વાયકો રામો વાચ્યઃ સ્યાદ્યોગ એતયોઃ ।

કૃલદશ્ચૈવ સર્વેષાં સાધકાનાં ન સંશયઃ ॥ ૨ ॥

યથા નામી વાયકેન નામ્નો યોઽભિમુખો ભવેત્ ।

તથા બીજાત્મકો મન્ત્રો મન્ત્રિણોઽભિમુખો ભવેત્ ॥ ૩ ॥

બીજશક્તિં ન્યસેદ્દક્ષવામયોઃ સ્તનયોરપિ ।

કીલો મધ્યે વિના ભાવ્યઃ સ્વવાઞ્છાવિનિયોગવાન્ ॥ ૪ ॥

સર્વેષામેવ મન્ત્રાણામેષ સાધારણઃ ક્રમઃ ।

અત્ર રામોઽનન્તરૂપસ્તેજસા વહ્નિના સમઃ ॥ ૫ ॥

સ ત્વનુષ્ણગુવિશ્વશ્ચેદગ્રીષોમાત્મકં જગત્ ।

ઉત્પન્નઃ સીતયા ભાતિ ચન્દ્રશ્ચન્દ્રિકયા યથા ॥ ૬ ॥

પ્રકૃત્યા સહિતઃ શ્યામઃ પીતવાસા જટાધરઃ ।

દ્વિભુજઃ કુણ્ડલી રત્નમાલી ધીરો ધનુર્ધરઃ ॥ ૭ ॥

પ્રસન્નવદનો જેતા ધૃષ્ટયષ્ટકવિભૂષિતઃ ।

પ્રકૃત્યા પરમેશ્વર્યા જગદ્યોન્યાઽહ્નિતાહુભૃત્ ॥ ૮ ॥

હેમાભયા દ્વિભુજયા સર્વાલકૃતયા ચિતા ।

શ્ચિષ્ટઃ કમલધારિણ્યા પુષ્ટઃ કોસલજાડડત્મજઃ ॥ ૯ ॥

दक्षिणे लक्ष्मणेनाथ सधनुष्पाणिना पुनः ।
डेमाभेनानुजेनैव तथा कोणत्रयं भवेत् ॥ १० ॥

तथैव तस्य मन्त्रस्य यश्चाणुश्च स्वउन्तया ।
अवे त्रिकोणरूपं स्यात्तं देवा ये समाययुः ॥ ११ ॥

“नमस्त्वैक्यं प्रवदेत्” इत्यत्र तत्त्वम्पदलक्ष्ययोः औक्यं सूत्रितं, सोपायं तत्प्रपञ्चनाय यतुर्थोपनिषदारभ्यते । तत्रादौ श्रीरामचण्डरार्थकथनेन प्रत्यङ्परैक्यं प्रकटयति-श्रुतेति । अस्यार्थः रामरुद्रस्ये प्रपञ्चितः ॥ १ ॥ अवे त्रिकोणरूपमुक्त्वा मन्त्रार्थयोः ऐकत्वानुसन्धानं प्रत्यङ्ग्राह्यमावगत्युपाय इत्याह-मन्त्र इति ॥ २ ॥ मन्त्रो मन्त्र्यभिमुष्पो भवेत् इति सदृष्टान्तमाह-यथेति ॥ ३ ॥ मन्त्रानुष्ठानस्य देवताऽऽभिमुष्यतेतुतया बीजादितस्यासस्थलं य सर्वमन्त्रसाधारणतयाऽऽह-बीजेति ॥ ४ ॥ रामस्य मन्त्रासनत्वं तत्राविर्भवं याह-अत्रेति । अत्र मन्त्रे तेजसा वह्निना समः ॥ ५ ॥ स तु स अवे अनुष्पणुः चन्द्रसमः स्वाभक्तभक्तापेक्षया उष्णानुष्पणुधृतित्वे अनुष्पणुगुरिति वक्तव्ये विसर्गवोपश्छान्दसः । “हरिरेव जगत् जगदेव हरिः हरितो जगतो न हि भिन्नतनुः” इति स्मृत्यनुसंधेन विराड्भावमेत्य विश्वरूपश्चेत् इदं जगत् अग्नीषोमात्मकं भवति । तत्र प्राण्यदृष्टवशात् जगति सीतया सह उत्पन्नवत् भातीत्याह-उत्पन्न इति ॥ ६-७ ॥ धृष्टयष्टकविभूषितः धृष्टयाधष्टमन्त्रिभिः परिवृत इत्यर्थः । पार्श्वद्वयस्थितसीतालक्ष्मणाल्यां स्थितं त्रिकोणवत् भान्तं देवाः स्तुवन्तीत्याह-प्रकृत्येति ॥ ८-१० ॥ यथा रामलक्ष्मणसीतास्त्रिकोणवत् स्थिताः तथैव तस्य राममन्त्रस्य पार्श्वद्वये स्वापेक्षया लक्ष्मणस्य कनीयस्त्वेन आणुत्वं “अेषोऽणुरात्मा” इति श्रुतेः । यश्च राममनुः आणुश्च लक्ष्मणमनुः स्वं स्वकीयसीतामनुः सर्वे उन्तया यतुर्थ्यन्तेन युताः अवे मन्त्ररूपेणापि ॥ ११-१४ ॥

देवकृतरामस्तुतिः

स्तुतिं यङ्कुश्च जगतः पतिं कल्पतरौ स्थितम् ।
कामरुपाय रामाय नमो मायाभयाय च ॥ १२ ॥

नमो वेदादिरुपाय ओङ्काराय नमो नमः ।
रमाधराय रामाय श्रीरामायात्ममूर्तये ॥ १३ ॥

जानकीदेहभूषाय रक्षोघ्नाय शुभाङ्गिने ।
भद्राय रघुवीराय दशास्यान्तकुरुपिणे ॥ १४ ॥

रामभद्र मडेष्वास रघुवीर नृपोत्तम ।
भो दशास्यान्तकास्माकं रक्षां देहि श्रियं य ते ॥ १५ ॥

त्वमीश्वर्या दापयाथ सम्प्रत्याश्ररिमारणम् ।
कुर्विति स्तुत्य देवाद्याः तेन सार्धं सुषुं स्थिताः ॥ १६ ॥

રક્ષાં દેહિ શ્રિયં ચ તે ઉભે અપિ દેહીત્યર્થઃ ॥ ૧૫ ॥ ત્વં ઈશ્વર્યા સીતયા શ્રિયં દાપ્ય ૧ । આશુ ઝટિતિ નઃ શનુમારણં
કુરુ ॥ ૧૬ ॥

ઋષિકૃતરામસ્તુતિઃ

સ્તુવન્ત્યેવં હિ ઋષયસ્તદા રાવણ આસુરઃ ।

રામપત્નીં વનસ્થાં યઃ સ્વનિર્વૃત્યર્થમાદદે ॥ ૧૭ ॥

સ રાવણ ઇતિ ખ્યાતો યદ્વા રાવાચ્ય રાવણઃ ।

તદ્વ્યાજેનેક્ષિતું સીતાં રામો લક્ષ્મણ એવ ચ ॥ ૧૮ ॥

વિચેરતુસ્તદા ભૂમૌ દેવીં સન્દૃશ્ય ચાસુરમ્ ।

હત્વા કબન્ધં શબરીં ગત્વા તસ્યાજ્ઞયા તયા ॥ ૧૯ ॥

પૂજિતો વાયુપુત્રેણ ભક્તેન ચ કપીશ્વરમ્ ।

આહૂય શંસતાં સર્વમાધન્તં રામલક્ષ્મણૌ ॥ ૨૦ ॥

સ તુ રામે શક્તિઃ સન્ પ્રત્યયાર્થં ચ દુન્દુભેઃ ।

વિગ્રહં દર્શયામાસ યો રામસ્તમચિક્ષિપત્ ॥ ૨૧ ॥

સમસાલાન્ વિભિદ્યાશુ મોદતે રાઘવસ્તદા ।

તેન હૃષ્ટઃ કપીન્દ્રોડસૌ સરામસ્તસ્ય પત્તનમ્ ॥ ૨૨ ॥

જગામાગર્જદનુજો વાલિનો વેગતો ગૃહાત્ ।

તદા વાલી નિર્જગામ તં વાલિનમથાહવે ॥ ૨૩ ॥

નિહત્ય રાઘવો રાજ્યે સુગ્રીવં સ્થાપયેત્તતઃ ।

હરીનાહૂય સુગ્રીવસ્ત્વાહ ચાશાવિદોડધુના ॥ ૨૪ ॥

આદાય મૈથિલીમઘે દદતાશ્ચાશુ ગચ્છત ।

તતસ્તતાર હનુમાનબ્ધિં લહુઃ સમાયયૌ ॥ ૨૫ ॥

સીતાં દૃષ્ટ્વાડસુરાન્ હત્વા પુરં દગ્ધ્વા તથા સ્વયમ્ ।

આગત્ય રામેણ સહ ન્યવેદયત તત્ત્વતઃ ॥ ૨૬ ॥

તદા રામઃ ક્રોધરૂપી તાનાહૂયાથ વાનરાન્ ।

તૈઃ સાર્ધમાદાયાસ્ત્રાણિ પુરીં લહુઃ સમાયયૌ ॥ ૨૭ ॥

તાં દૃષ્ટ્વા તદધીશેન સાર્ધં યુદ્ધમકારયત્ ।

ઘટશ્રોત્રસહસ્રાક્ષજિદ્ભ્યાં યુક્તં તમાહવે ॥ ૨૮ ॥

હત્વા વિભીષણં તન્ન સ્થાપ્યાથ જનકાત્મજામ્ ।

आद्यायाङ्कस्थितां कृत्वा स्वपुरं तैर्जगाम सः ॥ २९ ॥

यथा देवाः स्तुत्वा तत्रसादतः स्वाराज्यं ययुः तथा ऋषयोऽपि तत्रसादलब्धदिव्यज्ञानेन भाविश्यां
भूतज्ञां वा प्रपञ्चयन्तः स्तुवन्तीत्याह-स्तुवन्तीति । निर्वृतिः सुभं वैकुण्ठपार्षदत्वप्रभवं तदर्थमाददे ष्ठ्यर्थः
॥ १७ ॥ लोकान् रावयति पीडयति डैलासपर्वताङ्कान्तो मडारवं करोतीति वा रावणः । मत्पार्षदप्रवरस्य
ब्राह्मणशापप्रभवराक्षसत्वभोजनं कृत्वा अयं स्वपदे स्थापयितव्य इति तद्व्याजेन ॥ १८ ॥ देवीं सन्दृश्य
अन्विष्य ॥ १९-२९ ॥

पट्टाभिषिक्तरामयन्द्रविभूतिः

ततः सिंहासनस्थः सन् द्विभुजो रघुनन्दनः ।

धनुर्धरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषितः ॥ ३० ॥

मुद्रां ज्ञानमयीं याम्ये वामे तेजः प्रकाशिनीम् ।

धृत्वा व्याप्याननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः ॥ ३१ ॥

उदग्दक्षिणयोः स्वस्य शत्रुघ्नभरतौ ततः ।

हनुमन्तं य श्रोतारमग्रतः स्यात्त्रिकोणगम् ॥ ३२ ॥

भरताधस्तु सुग्रीवं शत्रुघ्नाधो विभीषणम् ।

पश्चिमे लक्ष्मणं तस्य धृतच्छत्रं सयामरम् ॥ ३३ ॥

तदधस्तौ तालवृन्तकरौ त्र्यश्रं पुनर्भवेत् ।

अेवं षट्कोणमादौ स्वदीर्घाङ्गैरेष संयुतः ॥ ३४ ॥

द्वितीयं वासुदेवाद्यैराग्नेयादिषु संयुतः ।

तृतीयं वायुसूनुं य सुग्रीवं भरतं तथा ॥ ३५ ॥

विभीषणं लक्ष्मणं य अङ्गदं यारिमर्दनम् ।

जाम्बवन्तं य तैर्युक्तस्ततो धृष्टिर्जयन्तकः ॥ ३६ ॥

विजयश्च सुराष्ट्रश्च राष्ट्रवर्धन अेव य ।

अशोको धर्मपालश्च सुमन्त्रश्चैभिरावृतः ॥ ३७ ॥

ततः सडस्रदृग्बन्धिर्मर्क्षो वरुणोऽनिलः ।

धन्वीशधात्रनन्ताश्च दशभिश्चैभिरावृतः ॥ ३८ ॥

बलिस्तदायुधैः पूजयो नीलादिभिरलङ्कृतः ।

वसिष्ठवामदेवादिमुनिभिः समुपासितः ॥ ३९ ॥

પટ્ટાભિષિક્તરામચન્દ્રવિભૂતિં વક્ષ્યમાણચન્દ્રદશાવરણરૂપિણી પ્રપચ્ચયતિ-તત ઇતિ ॥ ૩૦-૩૩ ॥ શત્રુઘ્નભરતપવનજા આદિત્રિકોણરૂપાઃ સુગ્રીવવિભીષણલક્ષ્મણાસ્તુ દ્વિતીયત્રિકોણરૂપાઃ । શત્રુઘ્નભરતપવનજસુગ્રીવવિભીષણલક્ષ્મણાલકૃતરાજ્યાભિષિક્તશ્રીરામચન્દ્રકોણમધ્યે સાડગં સાવરણં સપરિવારં સસીતં રામચન્દ્રં ભાવયેત્ । કથમસૌ ભાવનીય ઇત્યત્ર સ્વયં ષટ્કોણમધ્યાસનો ભૂત્વા સીતાભરતશત્રુઘ્નહનૂમત્સુગ્રીવવિભીષણલક્ષ્મણૈઃ પરિવૃતો વિજયત ઇતિ ધ્યેયો ભવતિ । ષટ્કોણેષુ દીર્ઘાડ્ગૈરેષ સંયુતઃ ઇત્યત્ર હૃદયાદ્યડ્ગદેવતાભિરાવૃતો ધ્યેયઃ ॥ ૩૪ ॥ દ્વિતીયં વાસુદેવાદ્યૈઃ ઇત્યત્ર વાસુદેવસહુર્ષણપ્રદ્યુમ્નાનિરુદ્ધૈઃ આવૃતો ભવતિ । તૃતીયં વાયુસૂનું ચ ઇત્યત્ર વાયુસૂન્વાદિજામ્બવદન્તૈઃ પરિવૃતો ભવતિ ॥ ૩૫ ॥ ચતુર્થાવરણે ધૃષ્ટ્યાદિસુમન્તૈઃ આવૃતો ભવતિ ॥ ૩૬-૩૭ ॥ પચ્ચમષષ્ટયોઃ ઇન્દ્રાદિભિઃ તદાયુષૈશ્ચ આવૃતો ભવતિ ॥ ૩૮-૩૯ ॥

ચન્દ્રલેખનપ્રકારઃ

એવમુદ્દેશતઃ પ્રોક્તં નિર્દેશસ્તસ્ય ચાધુના ।
ત્રિરેખાપુટમાલિખ્ય મધ્યે તારદ્વયં લિખેત્ ॥ ૪૦ ॥
તન્મધ્યે બીજમાલિખ્ય તદધઃ સાધ્યમાલિખેત્ ।
દ્વિતીયાન્તં ચ તસ્યોર્ધ્વં ષષ્ઠ્યન્તં સાધકં તથા ॥ ૪૧ ॥
કુરુ દ્વયં ચ તત્પાર્શ્વે લિખેદ્બીજાન્તરે રમામ્ ।
તત્ સર્વં પ્રણવાભ્યાં ચ વેષ્યેચ્છુદ્ધબુદ્ધિમાન્ ॥ ૪૨ ॥
દીર્ઘભાજી ષડ્શ્રેષ્ઠુ લિખેદ્બીજં હૃદાદિભિઃ ।
કોણપાર્શ્વે રમામાયે તદગ્રેડનડ્ગમાલિખેત્ ॥ ૪૩ ॥
કોઠં કોણાગ્રાન્તરેષુ લિખ્ય મન્ચ્યભિતો ગિરમ્ ।
વૃત્તત્રયં સાષ્ટપત્રં સરોજે વિલિખેત્ સ્વરાન્ ॥ ૪૪ ॥
કેસરે ચાષ્ટપત્રે ચ વર્ગાષ્ટકમથાલિખેત્ ।
તેષુ માલામનોર્વાર્ણાન્ વિલિખેદ્દૂર્મિસાડ્ધ્યથા ॥ ૪૫ ॥
અન્તે પચ્ચાક્ષરાણ્યેવં પુનરષ્ટકલં લિખેત્ ।
તેષુ નારાયણાષ્ટાણાન્ લિખ્ય તલ્કેસરે રમામ્ ॥ ૪૬ ॥
તદ્ભ્રહ્મિદ્વાદશદલં વિલિખેદ્વાદશાક્ષરમ્ ।
અથોન્નમો ભગવતે વાસુદેવાય ઇત્યયમ્ ॥ ૪૭ ॥
આદિક્ષાન્તાન્ કેસરેષુ વૃત્તાકારેણ સંલિખેત્ ।
તદ્ભ્રહ્મિઃ ષોડશદલં લિખ્ય તલ્કેસરે હ્રિયમ્ ॥ ૪૮ ॥
વર્માસ્ત્રનતિસંયુક્તં દલેષુ દ્વાદશાક્ષરમ્ ।

तत्सन्धिष्विरजादीनां मन्त्रान् मन्त्री समालिभेत् ॥ ४८ ॥

ॐ सं लं व्रं लं अं व्रं जं (य)लिभेत् सम्यक्ततो ङलिः ।

द्वात्रिंशारं मडापद्मं नादभिन्दुसमायुतम् ॥ ५० ॥

विलिभेन्मन्त्रराजाणां तेषु पत्रेषु यत्नतः ।

ध्यायेदष्टवसूनेकादशरुद्रांश्च तत्र वै ॥ ५१ ॥

द्वादशेनांश्च धातारं वषट्कारं य तद्गलिः ।

भूगृहं वज्रशूलाढ्यं रेभ्रात्रयसमन्वितम् ॥ ५२ ॥

द्धारोपेतं य राश्याद्विभूषितं कृणिसंयुतम् ।

अनन्तो वासुकिश्चैव तक्षः कार्कोटपद्मकः (कौ) ॥ ५३ ॥

मडापद्मश्च शङ्खश्च गुलिकोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ।

अवेवं मण्डलमालिभ्य तस्य द्विक्षु विद्विक्षु य ॥ ५४ ॥

नारसिंहं य वाराहं लिभेन्मन्त्रद्वयं तथा ।

कूटो रेङ्गानुग्रहेन्दुनादशक्त्याद्विभिर्युतः ॥ ५५ ॥

यो नृसिंहः समाख्यातो ग्रहमारण्डकर्मणि ।

अन्त्यार्धांशवियद्विन्दुनादैर्भांजं य सौकरम् ॥ ५६ ॥

दुङ्गारं यात्र रामस्य

अनुक्तात्माधावरणयतुष्टयमत्रैवान्तर्भूयते । अवेमडरुः स्वावरणदेवतातत्परिवारैः उपास्यमानो विजयत
 एत्याद्यावुद्देशतः प्रोक्तम् । अधुना तु यन्त्रस्वरूपं निर्दिशति-निर्दिशस्तस्य याधुनेति । यन्त्रलेखनप्रकारमाह-
 त्रिरेभेति ॥ ४०-४१ ॥ तत्सर्वं प्रणवाभ्यां य वेष्टयेच्छुद्धबुद्धिमान् एत्यत्र न हि प्रणवयतुष्टयं लेखनीयं, मध्ये
 सम्मुपोन्मुपाम्यां तारद्वयं लिभेदिति यदुक्तं तदेव अत्र परामृश्यते ॥ ४२ ॥ लिभेद्भीजं लृटाद्विभिः रां नमः
 एत्यादि ॥ ४३ ॥ गिरं औं एति ॥ ४४ ॥ न हि “वृत्तत्रयं साष्टपत्रं” “पुनरष्टदणं लिभेत्” एत्यत्र अष्टदणत्रयं
 भवति, अष्टद्वयस्यैव विनियुक्तत्वात् । द्वितीयाष्टदणेषु तेषु ॥ ४५-४८ ॥ एरजादीनां लूनूमादीनाम् ॥
 ४९ ॥ नादभिन्दुसमायुतं एत्यत्र मन्त्रराजः प्रतिवर्णं त्रैत्रां एति दीर्घभिन्दुसमायुतो यथा भवति तथा द्वात्रिंशदणेषु
 मन्त्रराजाणां विलिभेदित्यर्थः ॥ ५० ॥ तडेसरेषु लिभित्वा ध्यायेत् ॥ ५१ ॥ द्वादशेनांश्च द्वादशादित्यान् ।
 वसुरुद्रादित्यनामान्यावरणपूजाप्रकरणे प्रकाशयन्ते । वज्रशूलाढ्यं वज्रादिशूलान्ताष्टद्विष्वाकायुधाढ्यम् । यद्वा-
 प्रतिद्धारं वज्रशूलाभ्यां आढ्यमिति ॥ ५२-५४ ॥ कूटः क्षकारः रेङ्गश्च अनुग्रहः औङ्कारश्च एन्दुः मकारश्च नादशक्तिः
 यकारश्च, आदिशब्देन बिन्दुर्गुह्यते, अतद्विशिष्टं क्षयौं एति निष्पन्नम् ॥ ५५ ॥ अन्त्यार्धांशो वराहः तस्य वायको
 वियत् उकारः बिन्दुनादाभ्यां बिन्दुकाराभ्यां युक्तश्चेत् लुमिति सौकरभीजं भवति । वराहस्य अन्त्यार्धांशत्वं
 कथमित्यत्र गुरुभारतोऽन्त्यविडियामापत्राडर्घिणी वसुमती वराहरूपेण तामुद्धृत्योद्गाहं कृतवान् एत्यन्त्यार्धांशो

ભૂવરાહ ઇત્યર્થઃ । તસ્ય બીજં હું ઇતિ । શિષ્ટે રામરહસ્યોપનિષત્પ્રોક્તદશાવરણયન્ત્રવ્યાખ્યાનેન વ્યાખ્યાતં સ્યાત્
। અનયોરેકરૂપત્વાત્ ન વિશેષોઽસ્તીત્યર્થઃ ॥ ૫૬ ॥

માલામન્ત્રોદ્ધારઃ

માલામન્ત્રોઽધુનેરિતઃ ।

તારો નતિશ્ચ નિદ્રાયાઃ સ્મૃતિર્મેદશ્ચ કામિકા ॥ ૫૭ ॥

રુદ્રેણ સંયુતા વહ્નિર્મેધામરવિભૂષિતા ।

દીર્ઘા કૂરયુતા હ્વાદિન્યતો દીર્ઘસમાયુતા ॥ ૫૮ ॥

ક્ષુધા ક્રોધિન્યમોઘા ચ વિશ્વમખ્યથ મેઘયા ।

યુક્તા દીર્ઘાજિવાલિની ચ સુસૂક્ષ્મા મૃત્યુરૂપિણી ॥ ૫૯ ॥

સપ્રતિષ્ઠા હ્વાદિની ત્વક્ષ્વેલપ્રીતિશ્ચ સામરા ।

જ્યોતિસ્તીક્ષ્ણાગ્નિસંયુક્તા શ્વેતાનુસ્વારસંયુતા ॥ ૬૦ ॥

કામિકાપગ્ન્યમોલાન્તસ્તાન્તાન્તો થાન્ત ઇત્યથ ।

સ સાનન્તો દીર્ઘયુતો વાયુઃ સૂક્ષ્મયુતો વિષઃ ॥ ૬૧ ॥

કામિકા કામકા રુદ્રયુક્તાથોઽથ સ્થિરાતપા ।

તપિની દીર્ઘયુક્તા ભૂરનલોઽનન્તગોઽનિલઃ ॥ ૬૨ ॥

નારાયણાત્મકઃ કાલઃ પ્રાણોભ્નો વિઘયા યુતઃ ।

પીતારાતિસ્તથા લાન્તો યોન્યા યુક્તસ્તતો નતિઃ ॥ ૬૩ ॥

સમયત્વાશિંશદ્વર્ણગુણાન્તઃ સ્ત્રઙ્મનુઃ સ્વયમ્ ।

રાજ્યાભિષિક્તસ્ય તસ્ય રામસ્યોક્તકમાલ્લિખેત્ ॥ ૬૪ ॥

અથ માલામન્ત્રમુદ્ધરતિ-માલામન્ત્ર ઇતિ । ચતુષ્ષષ્ટિકલાસુ સમયત્વાશિંશત્કલાત્મકોઽયં માલામન્ત્રઃ કલાશાસ્ત્રે
પ્રસિદ્ધઃ । એકૈકસ્યાઃ કલાયાઃ ઓમિત્યાદૈકૈકો વર્ણઃ સગ્જાતઃ કમાદેવમૂલ્યમિતિ મત્વા ઉપરતમ્ । એવં
તારાદિનત્યન્તકલાકાર્યપૂગો માલામનુર્ભવતિ । સ ચ રામરહસ્યોક્તઃ । એવં ઐ નમો ભગવતે રઘુનન્દનાય ઇત્યાદિ
પ્રથમાષ્ટદલેષુ કમાલ્લિખિત્વા પૂજયેદિત્યર્થઃ ॥ ૫૭-૬૪ ॥

યન્ત્રસ્તુતિઃ

ઇદં સર્વાત્મકં યન્ત્રં પ્રાગુક્તમૃષિસેવિતમ્ ।

સેવકાનાં મોક્ષકરમાયુરારોગ્યવર્ધનમ્ ॥ ૬૫ ॥

અપુત્રાણાં પુત્રદં ચ બહુના કિમનેન વૈ ।

પ્રાપ્નુવન્તિ ક્ષણાત્ સમ્યગ્ન ધર્માદિકાનપિ ॥ ૬૬ ॥

एदं रलस्यं परममीश्वरेणापि दुर्गमम् ।

एदं यन्त्रं समाख्यातं न देयं प्राकृते जने ॥ एति ॥ ६७ ॥

उक्तविशेषणविशिष्टं यन्त्रं स्तौति-एदमिति । लजनानुपपन्नकृत्वमेतदित्याह-सेवकानामिति । यतुर्विधपुरुषार्थसाधकमेतदेत्यर्थः ॥ ६५-६६ ॥ अतस्य उैवल्यप्रापकज्ञानसाधनत्वेन यथोक्तसाधनविकलेषु गोपनीयत्वमाह-एदमिति । एश्वरेण सर्वतन्त्रस्वतन्त्रेण पण्डितेनापि कामनाधिया मुष्यकृत्वमातुं दुःशकमित्यर्थः । एतिशब्दस्तुश्रीयोपनिषत्साम्यर्थः ॥ ६७ ॥

एति यतुर्थोपनिषत् ।

पञ्चमोपनिषत्

भूतशुद्ध्यादिपीठार्यनात्तपूजा

भूतादिकं शोधयेद्द्वारपूजां कृत्वा पद्माद्यासनस्थः प्रसन्नः ।

अर्थाविधावस्य पीठाधरोर्ध्वपाश्चात्त्यं न मध्यपद्मार्यं च ॥ १ ॥

कृत्वा मृदुश्वक्ष्णसुतूलिकायां रत्नासने देशिकमर्थयित्वा ।

शक्तिं याधारण्यकां कुर्मनागौ पृथिव्यब्जे स्वासनाधः प्रकलय ॥

विघ्नेशं दुर्गां क्षेत्रपालं च वार्णां बीजादिकांश्चाग्निदेशादिकांश्च ।

पीठस्याङ्घ्रिष्वेष धर्मादिकांश्च नञ्पूर्वास्तांस्तत्तद्विष्वर्थायेत्य ॥ ३ ॥

मध्ये क्मादिकं विध्वज्जितेजस्युपर्युपर्यादिमैरर्थितानि ।

रजः सत्त्वं तम अेतानि वृत्तत्रयं बीजाद्यं क्माद्भावयेत्य ॥ ४ ॥

आशाव्याशास्वयथात्मानमन्तरात्मानं वा परमात्मानमन्तः ।

ज्ञानात्मानं चार्थयेत्तस्य दिक्षु मायाविद्ये ये कला(अेकल?) पारतत्त्वे ॥ ५ ॥

सम्पूजयेद्विमलादीश्च शक्तीः

राज्याभिषिक्तश्रीरामचन्द्रपूजायन्त्रं प्रकटयित्वा तत्पीठावरणपूजां तत्कलं च प्रपञ्चयितुं पञ्चमोपनिषदारभ्यते-भूतादिकमिति । भूतादिकं शोधयेत् एत्यत्र ब्राह्मे मुहूर्ते मुमुक्षुरुन्त्याय दन्तधावनस्नानादिसवाश्रमोचितकर्म निर्वर्त्याथ यथासम्भवं पूजाद्रव्याणि सम्पाद्य देवगुलं गत्वा प्रदक्षिणानमस्कारान् विधाय देवोद्बोधनार्थं आदौ घण्टानादं कृत्वा पृथ्वी त्वयेति (भूशुद्धिं) अपसर्पन्त्विति (भूतशुद्धिं) पृथिव्यादिपञ्चभूतभौतिकानां कारणमात्रावशेषचित्तनमेव वा भूतशुद्धिं कृत्वा । आदिशब्देन कलशशङ्खपूजाऽऽदिकं गृह्यते । आसनमन्त्रस्येत्यादिना कुशाद्यासनमभिमन्त्र्य सोऽहमर्कं एति मन्त्रेण देवोत्पद्यपार्थयोः दीपं संस्थाप्य स्वयं उत्तराभिमुखः पद्माद्यासनमास्थाय प्राणायामादिकं कृत्वा स्ववामभागे कलशं दक्षिणभागे शङ्खं यथोक्तविधिना अब्यर्थं शङ्खोदकेन देवात्मानौ पूजोपकरणानि सम्प्रोक्ष्य कलशे किञ्चित् निक्षिप्य तच्छेषं परित्यजेत् ।

સ્વપુરોભાગે પાઠાદિપગ્થપાત્રાણિ ચાસાઘ ગન્ધોદકેન પૂરયિત્વા તત્ર સાવરણં દેવં આવાહનાદિભિઃ અભ્યર્ચ્ય
 । દ્વારપૂજા કૃત્વેત્યાદિના-અઘરભાગાય નમઃ । ઊર્ધ્વભાગાય નમઃ । પાર્શ્વાય નમઃ । દક્ષિણપાર્શ્વાય નમઃ
 । પશ્ચિમપાર્શ્વાય નમઃ । ઉત્તરપાર્શ્વાય નમઃ । પીઠમધ્યગતકમલાય નમઃ ॥ ૧ ॥ પીઠદક્ષિણભાગે દેશિકાય
 નમઃ । આદિકૂર્માય નમઃ । શેષાય નમઃ । પૃથિવ્યૈ નમઃ । કમલાય નમઃ ॥ ૨ ॥ વિઘ્નેશં દુર્ગાં ઇત્યાદિના-ગં
 ગણપતયે નમઃ । દુંદુર્ગાયૈ નમઃ । ક્ષં ક્ષેત્રપાલકાય નમઃ । સં સરસ્વત્યૈ નમઃ । મૂલપ્રકૃત્યૈ નમઃ । ક્ષીરસમુદ્રાય
 નમઃ । રત્નદ્રીપાય નમઃ । રત્નસિંહાસનાય નમઃ । શ્વેતચ્છત્રાય નમઃ । રત્નમણ્ડપાય નમઃ । કલ્પકવૃક્ષાય નમઃ
 । ધર્માદિકાંશ્ચેત્યાદિના-ધર્માય નમઃ । જ્ઞાનાય નમઃ । વૈરાગ્યાય નમઃ । ઐશ્વર્યાય નમઃ । અધર્માય નમઃ ।
 અજ્ઞાનાય નમઃ । અવૈરાગ્યાય નમઃ । અનૈશ્વર્યાય નમઃ ॥ ૩ ॥ અર્કાય નમઃ । સોમાય નમઃ । અગ્નયે નમઃ
 । રજસ્સત્ત્વમિત્યાદિના-રજસે નમઃ । સત્વાય નમઃ । તમસે નમઃ ॥ ૪ ॥ આત્મને નમઃ । અન્તરાત્મને
 નમઃ । પરમાત્મને નમઃ । જ્ઞાનાત્મને નમઃ । માયાવિદ્યા ઇત્યાદિના-માયાતત્ત્વાય નમઃ । વિદ્યાતત્ત્વાય નમઃ ।
 એકલ(કલા?)તત્ત્વાય નમઃ । પરશિવતત્ત્વાય નમઃ । માયાયૈ નમઃ । વિદ્યાયૈ નમઃ । અનન્તાયૈ નમઃ । પદ્માયૈ નમઃ
 । જ્ઞાનાત્મને નમઃ ॥ ૫ ॥ વિમલાદીશ્ચ શક્તીઃ ઇત્યાદિના-વિમલાયૈ નમઃ । ઉત્કર્ષણ્યૈ નમઃ । જ્ઞાનાયૈ નમઃ ।
 ક્રિયાયૈ નમઃ । યોગાયૈ નમઃ । પ્રહ્લયૈ નમઃ । સત્યાયૈ નમઃ । ઇશાનાયૈ નમઃ । મધ્યે અનુગ્રહાયૈ નમઃ । ઐ
 ભગવતે વિષ્ણવે વાસુદેવાય સર્વાત્મસંયોગયોગપીઠાય નમઃ ઇતિ પીઠાર્ચનં કુર્યાત્ ॥

ભગવદ્ધ્યાનપુરસ્સરમાવરણપૂજા

અભ્યર્ચયેદેવમાવાહયેચ્ય ।

અડ્ગવ્યૂહાનિલજાઘૈશ્ચ પૂજ્ય ધૃષ્ટ્યાદિકૈર્લોકપાલૈસ્તદસ્ત્રૈઃ ॥ ૬ ॥

વસિષ્ઠાદ્યૈર્નિભિર્નીલમુખ્યૈરારાધયેદ્રાઘવં ચન્દનાઘૈઃ ।

મુખ્યોપહારૈર્વિવિધૈશ્ચ પૂજ્યૈસ્તસ્મૈ જપાર્દીશ્ચ સમ્યક્ પ્રકલ્ય ॥ ૭ ॥

અથ ભગવદ્ધ્યાનપુરસ્સરં આવરણપૂજા કુર્યાદિત્યાહ-દેવમિતિ । દેવમાવાહયેચ્ય ઇત્યત્ર ષટ્કોણમધ્યે
 સિંહાસનસ્થાય દ્વિભુજાય પાર્શ્વદ્વયસ્થિતધનુર્બાણાય દક્ષિણકરધૃતજ્ઞાનમુદ્રાય હનૂમદાદિવ્યાખ્યાનનિરતાય
 સ્વવામાહુલહાર-સીતાય રાજ્યાભિષિક્રત્રીરામચન્દ્રાય નમઃ, ષટ્કોણમધ્યે સીતાભરતશત્રુઘ્ન-હનૂમત્સુગ્રીવવિભીષણલક્ષ્મણા
 શ્રીરામાય નમઃ ઇતિ પૂજયેત્ । ષટ્કોણેષુ રાં હૃદયાય નમઃ ઇત્યાદિ રઃ અસ્ત્રાય હૃદ ઇત્યન્તાડ્ગાઘચ્ચિતાય
 શ્રીરામાય નમઃ ઇતિ પૂજયેત્ । પ્રથમાષ્ટળનૂલેષુ આગ્રેયાદિકમેણ આત્માન્તરાત્મપરમાત્મજ્ઞાનાત્મભિઃ
 પૂર્વાદિકમેણ નિવૃત્તિપ્રતિષ્ઠાવિદ્યાશ્રીભિશ્ચાવૃતાય શ્રીરામાય નમઃ । પ્રથમાષ્ટળાગ્રેષ્વાગ્રેયાદિકમેણ
 વાસુદેવસકૃષ્ણપ્રદ્યુમ્નનિરુદ્ધૈઃ પૂર્વાદિકમેણ શ્રીકીર્તિપુષ્ટિરતિભિશ્ચાવૃતાય શ્રીરામાય નમઃ । દ્વિતીયાષ્ટળનૂલેષુ
 પૂર્વાદિકમેણ વાયુસૂનુસુગ્રીવ-ભરતવિભીષણલક્ષ્મણાડ્ગદશત્રુઘ્નજામ્બવદ્ભિઃ આવૃતાય શ્રીરામાય નમઃ ।
 દ્વિતીયાષ્ટળાગ્રેષુ પૂર્વાદિકમેણ ધૃષ્ટિજયન્તવિજયસુરાષ્ટ્રરાષ્ટ્રવર્ધનાશોકધર્મપાલસુમન્નૈરાવૃતાય શ્રીરામાય નમઃ
 । ધૃષ્ટ્યાદિકૈરિત્યાદિશબ્દેન વસિષ્ઠનીલાધાવરણાનિ ગૃહ્યન્તે । તદ્ધયા-મૂલે તાવદિન્દ્રવજ્રધાવરણાનન્તરં
 વસિષ્ઠનીલાધાવરણયોઃ ઉક્તત્વેડપિ તદ્દેવેક્ષયા અર્થક્રમસ્ય બલીયસ્ત્વાત્ રામરહસ્યેડપિ અર્થક્રમાનુસારેણૈવ
 પ્રપચ્ચિતત્વાત્ અત્રાપિ તથૈવ યુજ્યત ઇતિ ॥ ૬ ॥ દ્વાદશદળેષુ પૂર્વાદિકમેણ વસિષ્ઠાય નમઃ । વામદેવાય

नमः । एत्यादिवसिष्ठवामदेवजाबालिगौतमभरद्वाजविश्वामित्रवाल्मीकिनारदसनकसनन्दनसन्तुमारैः
 आवृताय श्रीरामाय नमः । षोडशदलेषु नीलनगमुषेणमैन्दद्विविदशरभगन्धमादनगवाक्षकिरीटकुण्डलश्री-
 वत्सकौस्तुभशङ्खभयङ्गदापत्रैरावृताय श्रीरामाय नमः । द्वात्रिंशद्वेषु ध्रुवाय नमः एत्यादि ध्रुवसोमापाड्यानिनानलप्रत्यूषप्रभ-
 वीरभद्रशम्भुगिरीशाश्वैक-पदाडिर्भुङ्गापिनाडिभुवनेशकपालिदिक्पतिस्थाणुभगैः ऐकादशरुद्रैः-प्रातिस्विकार्यनायां
 अजायैकपदे नमः, अडये भुङ्गाय नम इति । वरुणसूर्यवेदाङ्गभास्विन्द्रकविगभस्तिमथडिरण्यरेतोदिववाकरमित्रविष्णुभिः
 धात्रा यावृताय श्रीरामाय नमः । भूपुरान्तः छन्दोग्रियमनिरृतिवरुणवायुकुभेरेशानैः अष्टदिकपालकैः उर्ध्वाधोभागे
 धात्रनन्ताभ्यां यावृताय श्रीरामाय नमः । भूपुराद्भुङ्गिः वज्रशक्तिदण्डभङ्गपाशाङ्कुशगदाशूलपद्मचक्रैरावृताय
 श्रीरामाय नमः । अवेवं साङ्गाववरणं देवं व्यष्टिसमष्टिभेदेन षोडशोपयारैरव्यर्थं तत्सन्निधौ षट्सदस्रसाङ्ग्यथा
 रामतारकमन्त्रं जपित्वा गायत्रीमालालक्ष्मणार्द्रामन्त्रांश्च जपित्वा जपादिकं भगवति समर्प्य ततो देवं हृद्य उद्गास्य
 तन्निवेदितान्नं ब्राह्मणामुक्तावशिष्टं स्वयमपि भुङ्क्त्वा शिष्टकालं भगवन्नामस्मृतितः कालं नयेत् ॥ ७ ॥

भगवत्प्रसादद्वारा मोक्षप्राप्तिः

अवेवम्भूतं जगदाधारभूतं रामं वन्दे सख्यिदानन्दरूपम् ।

गदाडरिशङ्खाब्जधरं भवारिं स यो ध्यायेन्मोक्षमाप्नोति सर्वः ॥ ८ ॥

विश्वव्यापी राघवो यस्तदानीमन्तर्दधे शङ्खचक्रे गदाब्जे ।

धृत्वा रमासङ्घितः सानुजश्च सपत्तनः सानुगः सर्वलोकी ॥ ९ ॥

तद्भक्ता ये लब्धकामांश्च भुङ्क्त्वा तथा पदं परमं यान्ति ते य ।

धमा ऋचः सर्वकामार्थदाश्च ये ते पठन्त्यमला यान्ति मोक्षम् ॥ १० ॥

अवेवं कृते ञटिति भगवत्प्रसादो भवति, ततः चित्तशुद्धिः, ततो निर्विशेषब्रह्मज्ञानं, तत्समकालं कृतकृत्यो
 भवतीत्याह-अवेवमिति । स्वोपासकदृष्ट्यपेक्षया अवेवम्भूतं यन्त्ररूपेण मूर्तिरूपेण सर्वाङ्गोपाधाररूपेण य सिद्धत्वात्
 जगदाधारभूतं वस्तुतः स्वेन रूपेण राजते मडीयते इति रामं वन्दे सख्यिदानन्दरूपं गदाडरिशङ्खाब्जधरं भवारिं
 वा रामं यो ध्यायेत् सोऽयं तत्प्रसादलब्धज्ञानद्वारा मोक्षप्राप्नोति ॥ ८ ॥ स्वोपासकमोक्षदशायां तदुपास्यो रामः
 केन रूपेण अवशिष्यत इत्यत आह-विश्वेति । स्वप्रसादतः स्वोपासकस्वाज्ञाननिवृत्तिसमकालमेव रामचन्द्रो
 भगवान् स्वकरकलितशङ्खचक्रे गदाडब्जे य उपसंहृत्य सानुजः सपत्तनोऽयं निर्विशेषभावं धृत्वा अन्तर्दधे
 ततो व्याप्यविश्वसत्त्वे विश्वव्यापी भवति तदभावे तन्मोक्षरूपेण अवशिष्यत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ ऐकस्य मोक्षतो
 भगवदभावे तद्भक्तानां का गतिरित्याशङ्क्य स्वदृष्ट्या भगवानस्तीत्युपास्य तत्प्रसादतः कृतकृत्याः भवन्तीत्याह-
 तद्भक्ता इति । सर्वार्थसाधकमन्त्रपारायणकृत्वमाह-धमा इति ॥ १० ॥

इति पञ्चमोपनिषत् ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न छन्दो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

श्रीरामौत्तरतापिनी उपनिषत्

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न धन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमः भाऽऽः

अविमुक्तोपासनं

बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यम्-यदनु कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् ॥ १ ॥

अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् । तस्माद्यत्र क्वयन गच्छति तदेव मन्येतेतीदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम् । अत्र हि जन्तोः प्राणेषूल्डममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्यायष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवति । तस्मादविमुक्तमेव निषेवेत । अविमुक्तं न विमुञ्चेत् ॥ २ ॥
अेवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ३ ॥

पूर्वतापिनीरीत्योपासकानां निर्विशेषब्रह्मावगतये उत्तरतापिन्युपनिषदारभ्यते । बृहस्पतिभरद्वाजात्रियाज्ञवल्क्यप्रश्नप्रतिनिर्विशेषब्रह्मविद्यास्तुत्यर्था । तत्राविमुक्तयाथात्म्यबुभुन्सया याज्ञवल्क्यं प्रति बृहस्पतिरुवाचेत्याल-
बृहस्पतिरिति ॥ १ ॥ ब्रह्ममात्रज्ञानोत्पत्तेः प्राक् अविमुक्तं भ्रूमध्यविलसिततारकलक्ष्यमेव निषेवेत सद्य
अनुसन्धानं कुर्यादिति । शिष्टे जाबालोपनिषद्प्रथमभाऽऽव्याख्यानेनैव व्याख्यातं स्यात् १ ॥ २-३ ॥

एति प्रथमः भाऽऽः ।

द्वितीयः भाऽऽः

रामषडक्षरस्य तारकत्वं

अथ डैनं भरद्वाजः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं-डिं तारकं डिं तारयतीति ॥ १ ॥

स ङोवाय याज्ञवल्क्यः-तारकं दीर्घानलं बिन्दुपूर्वकं दीर्घानलं पुनर्माय नमश्चन्द्राय नमो भद्राय नम
 ष्ट्येतद्ब्रह्मात्मकाः सखिदानन्दाभ्या ष्ट्युपासितव्यम् ॥ २ ॥

अकारः प्रथमाक्षरो भवति । उकारो द्वितीयाक्षरो भवति । मकारस्तृतीयाक्षरो भवति । अर्धमात्रश्चतुर्थाक्षरो
 भवति । बिन्दुः पञ्चमाक्षरो भवति । नादः षष्ठाक्षरो भवति । तारकत्वात्तारको भवति । तदेव तारकं ब्रह्म
 त्वं विद्धि । तदेवोपासितव्यमिति ज्ञेयम् । गर्भजन्मजरामरणसंसारमहदृभयात् सन्तारयतीति । तस्माद्युच्यते
 षडक्षरं तारकमिति ॥ ३ ॥

प्रथमभाष्ये रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे, अविमुक्तमेव प्रत्यग्यमात्मानमेव निषेवेत, तत् ब्रह्ममात्रज्ञानं न
 मुञ्चेदिति याज्ञवल्क्योक्तिं बृहस्पतिना साकं भरद्वाजोऽपि निशम्य अविमुक्तशब्दवाच्यतारकेयत्तापरिज्ञानाय
 भरद्वाजो याज्ञवल्क्यं पृच्छतीत्याह-अथेति । किमिति? किं तारकं किं तारयतीति ॥ १ ॥ भरद्वाजप्रश्नोत्तरं
 याज्ञवल्क्यः श्रेयमाह-तारकमिति । आदौ बिन्दुपूर्वकं दीर्घानलं रामिति ततो दीर्घानलं रेति पुनर्माय नम इति
 सर्वं मिणित्वा रां रामाय नमः इति रामषडक्षर उद्धृतो भवति । रां रामेति त्र्यक्षरेण सह चन्द्राय नमः
 इत्यादिपञ्चाक्षरयोजनात् रां रामचन्द्राय नमः रां रामभद्राय नमः इत्यष्टाक्षरो भवति । ष्ट्येतत् अथे ब्रह्मात्मकाः
 सखिदानन्दाभ्याः ष्ट्युपासितव्यम् ॥ २ ॥ प्रणवस्य तारकत्वप्रसिद्धेः षडक्षरस्य तारकत्वं कथं? ष्ट्यत आह-
 अकार इति यस्मादेवं तस्मात् ॥ ३ ॥

तारङ्गपङ्कलं

य श्रेतत्तारकं ब्रह्म ब्राह्मणो नित्यमधीते स पाप्मानं तरति स मृत्युं तरति स ब्रह्मलयां तरति स भ्रूणलयां
 तरति स वीरलयां तरति स सर्वलयां तरति स संसारं तरति स सर्वं तरति सोऽविमुक्तमाश्रितो भवति स मलान्
 भवति सोऽमृतत्वं य गच्छति ॥ ४ ॥

तारङ्गपङ्कलमाह-य इति । तारकार्यज्ञानात् मुष्यामृतत्वमेतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

रामस्य प्रणवार्थत्वं

अत्रैते श्लोका भवन्ति-

अकाराक्षरसम्भूतः सौमित्रिर्विश्वभावनः ।

उकाराक्षरसम्भूतः शत्रुघ्नस्तैजसात्मकः ॥ ५ ॥

प्राज्ञात्मकस्तु भरतो मकाराक्षरसम्भवः ।

अर्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानन्दैकविग्रहः ॥ ६ ॥

श्रीरामसान्निध्यवशाज्जगदाधारकारिणी ।

उत्पत्तिस्थितिसंसारकारिणी सर्वदेहिनाम् ॥ ७ ॥

सा सीता भवति ज्ञेया मूलप्रकृतिसंज्ञिका ।

प्रणवत्वात् प्रकृतिरिति वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ इति ॥ ८ ॥

रामतारकस्य प्राणवत्त्वे श्रीरामस्य प्राणवार्थत्वं कुतः? एतत्र अस्मिन्नर्थे अते श्लोकाः मन्त्राः भवन्तीत्याह-अत्रैते श्लोका भवन्तीति । सौमित्र्यादेः अकाराद्यर्धमात्राऽन्तकलनाऽऽरोपापवादाधिकरणतया विश्वविराडोत्रादिद्वि(?)तुर्याविकल्परूपत्वात् श्रीरामस्य प्राणवार्थत्वमुपपद्यते ॥ प-६ ॥ तस्य प्राणवार्थत्वमस्तु, प्राणवस्वरूपं किं? एतत् आह-श्रीरामेति । स्वाधिष्ठेयचित्सामान्यरूपायाः सीतायाः स्वाधिष्ठानसत्तासामान्यश्रीरामाविनाभात् प्रकृतत्वात् सीतायाः प्राणवत्त्वं सिद्धमित्यर्थः ॥ ७-८ ॥

प्राणवत्तदर्थयाथात्म्यं

ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्योपव्याख्यानं भूतं भव्यं भविष्यदिति सर्वमोङ्कार एव । यथ्यान्यत्रिकालातीतं तद्योङ्कार एव । सर्वं ल्येतद्वृत्तम् । अयमात्मा ब्रह्म । सोऽयमात्मा यतुष्पात् ॥ ९ ॥

जागरितस्थानो अहोःप्राणः समाङ्ग अकोनविंशतिमुभः स्थूलभुज्वैश्वानरः प्रथमः पादः ॥ १० ॥

स्वप्नस्थानोऽन्तःप्राणः समाङ्ग अकोनविंशतिमुभः प्रविविक्तभुक् तैजसो द्वितीयः पादः ॥ ११ ॥

यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति तत् सुषुप्तम् । सुषुप्तस्थान अेकीभूतः प्रज्ञानघन एवानन्दमयो ह्यानन्दभुक् येतोमुभः प्राज्ञस्तृतीयः पादः ॥ १२ ॥

अेष सर्वेश्वर अेष सर्वज्ञ अेषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवार्थ्यौ हि भूतानाम् ॥ १३ ॥

नान्तःप्राणं न अहोःप्राणं नोभयतःप्राणं न प्राणं नाप्राणं न प्रज्ञानघनमदृश्यमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमव्यपदेश्यमेकात्म्यं प्रपञ्चोपशमं शान्तं शिवमद्वैतं यतुर्धुं मन्यन्ते स आत्मा स विज्ञेयः ॥ १४ ॥

को वा प्राणवः को वा प्राणवार्थः, एत्याकाङ्क्षायां अभिधानप्राणवाभिधेयतदर्थेकत्वावगतये प्राणवत्तदर्थयाथात्म्यं प्रकटयति-ओमिति । स आत्मा स विज्ञेयः एत्येतत् सर्वं माण्डूक्योपनिषद्व्याख्यानेनैव पदशो व्याख्यातं स्यात् एति मन्तव्यम् ॥ ९-१४ ॥

प्रत्यग्ब्रह्मणोरेकीकरणं

सद्योज्ज्वलोऽविधातत्कार्यधीनः स्वात्मबन्धुलः सर्वदा द्वैतरहित आनन्दरूपः सर्वाधिष्ठानसन्मात्रो निरस्ताविधातमोमोहोऽहमेवेति सम्भाव्योऽहम् ॥ १५ ॥

ॐ तत् सद्यत् परं ब्रह्म रामयन्द्रश्चिदात्मकः ।

सोऽहमोन्तद्रामभद्रपरञ्जयोती रसोऽहमोम् ॥ १६ ॥

एत्यात्मानमादाय मनसा ब्रह्मणैकीकुर्यात् ॥ १७ ॥

किमित्ययं विज्ञेयः एत्याकाङ्क्षायां अपरोक्षतया ज्ञातव्यः एत्याह-सदेति । प्रत्यग्रूपेण सद्योज्ज्वलतीति सद्योज्ज्वलः । स्वाविधातत्कार्यस्वात्मबन्धवतः सद्योज्ज्वलत्वं कुत एतत् आह-अविद्येति । वस्तुदृष्ट्या या अविद्यमाना सा अविधा, तत्कार्यं अनन्तकोटिब्रह्माण्डजितं, तत्कलनाविरणः तद्धीनः, आविद्यकं स्वात्मबन्धुलतीति तथोक्तः, तस्य सद्योज्ज्वलप्रत्यक्त्वं उपपद्यते । द्वैतदुःखे सति कथं बन्धग्रासप्रयत्नमियत्र सर्वदा

द्वैतरहित आनन्दरूपः एति । असत्प्रपञ्चे सति कथमानन्दरूपता एत्यत्र तदपवादाधिष्ठानस्य नित्यानन्दत्वेन सम्भ्राता स्यादित्याह-सर्वाधिष्ठानसम्भ्रात एति । सम्भ्रातस्य एतरव्यवच्छेदकतया स्वाविधातमोग्रस्तत्वात् एत्यत्र सम्भ्रातस्य निष्प्रतियोगिकत्वेन एतरव्यवच्छेदासम्भवात् निरस्ताविधातमोमोडोऽहमेवेति सम्भाव्योऽहम् ॥ १५ ॥ ॐ तत्सद्यत्परमब्रह्मतया राजमानो महीयमानः स्वभक्तपटवाह्लादनकरो भवामि सिधात्मकः शिन्भ्रातः सोऽहमित्यर्थः । यद्योऽङ्कारार्थविश्वविराडोत्रादिभावमापन्नं यत् स्वगतलेयांशापायसिद्धं तद्रामभद्रपरञ्जयोतीरसोऽहम् ॥ १६ ॥ अयं प्रत्यग्यमात्मानमादाय मनसा परब्रह्मणा ऐकीकुर्यात् प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मास्मीति भावयेदित्यर्थः ॥ १७ ॥

रामज्ञानान्भुक्तिः

सदा रामोऽहमस्मीति तत्त्वतः प्रवदन्ति ये ।

न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशयः ॥ १८ ॥

एत्युपनिषत् । य एवं वेद स मुक्तो भवतीति याज्ञवल्क्यः ॥ १९ ॥

सदा रामोऽहमस्मीति मन्त्रो रामरहस्योपनिषदि व्याख्यातः । रामज्ञानसमकाले रामो भवति ॥ १८ ॥

एत्युपनिषत्-ब्रह्ममात्रपर्यवसानं यो वेद स मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ १९ ॥

एति द्वितीयः भाऽः ।

तृतीयः भाऽः

बाह्यान्तराविमुक्तयाथात्म्यं

अथ हैनमत्रिः परमं याज्ञवल्क्यं-य एषोऽनन्तोऽव्यक्तपरिपूर्णानन्दैकशिधात्मा तं कथमहं विजानीयामिति ॥ १ ॥

स ङोवाय याज्ञवल्क्यः-सोऽविमुक्त उपास्यो य एषोऽनन्तोऽव्यक्त आत्मा सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठित एति ॥ २ ॥

सोऽविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित एति ॥ ३ ॥

वरणायां नास्यां य मध्ये प्रतिष्ठित एति ॥ ४ ॥

का वै वरणा का य नासीति ॥ ५ ॥

जन्मान्तरङ्गान् सर्वान् दोषान् वारयतीति तेन वरणा भवतीति । सर्वानिन्द्रियङ्गान् पापान् नाशयतीति तेन नासी भवतीति ॥ ६ ॥

कतमं यास्य स्थानं भवतीति ॥ ७ ॥

ભુવોર્ધાણસ્ય ચ યઃ સન્ધિઃ સ એષ ધૌર્લોકસ્ય પરસ્ય ચ સન્ધિર્ભવતીતિ । એતદ્વૈ સન્ધિં સન્ધ્યાં બ્રહ્મવિદ ઉપાસત ઇતિ । સોડવિમુક્ત ઉપાસ્ય ઇતિ । સોડવિમુક્તં જ્ઞાનમાચરે યો વા એતદેવં વેદ ॥ ૮ ॥

બાહ્યાન્તરાવિમુક્તયાથાત્મ્યમવગન્તું યાજ્ઞવલ્ક્યમત્રિઃ પૃચ્છતીત્યાહ-અથેતિ । એતદપિ જાબાલોપનિષદિ વ્યાખ્યાતમ્ ॥ ૧-૮ ॥

(તસ્ય વ્યાખ્યાનં ઝટિતિ પ્રત્યાયનાર્થં અત્ર ઉદાહરિયતે-અથ હ બૃહસ્પતિ (ભારદ્વાજ) પ્રશ્નનિર્ણયાનન્તરં કિલ એનં યાજ્ઞવલ્ક્યં બ્રહ્મપુત્રઃ અત્રિઃ પપ્રચ્છ । કિમિતિ? યઃ તારકબ્રહ્મેત્યુક્તઃ એષોડનન્તઃ પરિચ્છેદત્રયવિરખોડવ્યક્ત આત્મા તં ઉક્તલક્ષણાત્માનં કથમહં વિજાનીયાં અવગચ્છેયં ઇતિ ॥ ૧ ॥ અત્રિપ્રશ્નોત્તરં સ હોવાચ યાજ્ઞવલ્ક્યઃ બૃહસ્પતિં પ્રતિ । તારકત્વેન ય ઉક્તઃ સોડવિમુક્તઃ પ્રત્યગભેદેન ઉપાસ્યઃ । તત્ર હેતુઃ ભવતા પૃષ્ઠો ય એષોડનન્તોડવ્યક્ત આત્મા-વ્યાખ્યાતં-સોડવિમુક્તે સોપાધિકેશ્વરે પ્રતિષ્ઠિત ઇતિ । તસ્ય નિરાવૃતત્વાત્ તસ્મિન્ અવ્યક્તોડનન્તાત્મા ઉપલભ્યતે ॥ ૨ ॥ તદુપલબ્ધિસ્થાનં પૃચ્છતિ-સોડવિમુક્તઃ કસ્મિન્ પ્રતિષ્ઠિત ઇતિ ॥ ૩ ॥ સોડયમીશ્વરઃ કુત્ર સન્નિહિતઃ ઇતિ પૃષ્ઠઃ ઉત્તરમાહ-વરણાયાં નાસ્થ્યાં ચ મધ્યે પ્રતિષ્ઠિત ઇતિ । વરણાનાસ્થોર્મધ્યે પ્રતિષ્ઠિત ઇત્યર્થઃ । વરણાનાસીપ્રદેશૌ શ્રુતિર્વ્યાકરિષ્યતીતિ ન વ્યાખ્યાતમ્ ॥ ૪ ॥ વરણાનાસીસ્વરૂપં પૃચ્છતિ-કા વૈ વરણા કા ચ નાસીતિ ॥ ૫ ॥ તત્ર વરણાશબ્દાર્થમાહ-સર્વાનિતિ । સર્વાન્ જ્ઞાનકર્મેન્દ્રિયકૃતાન્ દોષાન્ વારયતિ નિવારયતીતિ તેન વરણા ભવતીતિ । સર્વાનિન્દ્રિયકૃતાન્ પાપાન્ પાપાનિ નાશયતીતિ તેન નાસી નાશી ભવતિ । સકારઃ શકાર્થઃ ॥ ૬ ॥ વરણાયા નાસ્થ્યાશ્ચ મધ્યે પ્રતિષ્ઠિત ઇત્યુક્ત્યા નાસા ભૂસન્ધિઃ પ્રતીયતે, તથાડપિ તત્પ્રદેશં પૃચ્છતિ-કતમં ચાસ્ય સ્થાનં ભવતીતિ । અસ્ય અવિમુક્તસ્યેત્યર્થઃ । સર્વત્રિતિશબ્દઃ પ્રશ્નપરિસમાપ્યર્થઃ ॥ ૭ ॥ ભુવોઃ દ્વાણસ્ય ચ યઃ પ્રસિદ્ધઃ સન્ધિઃ સ એષ પ્રસિદ્ધઃ બ્રહ્મકપાલસ્થાનીયદ્ધુલોકસ્ય ચુબુકાવસાનસ્થાનીયસ્ય ચ પરસ્ય ચ ભૂલોકસ્યાપિ સન્ધિઃ ભવતિ લોકદ્વયસમુચ્ચયાર્થઃ ચકારઃ । એતદ્વૈ એતમેવ સન્ધીયતેડસ્મિન્નવિમુક્તમિતિ સન્ધિઃ સ્વાત્મા તં સન્ધિ સ્વાત્માનં સન્ધ્યાં ભૂદ્વાણસન્ધૌ બ્રહ્મવિદ ઉપાસતે તત્રત્યજ્યોતિર્લિડ્ગધ્યાનપરા ભવન્તિ । સોડવિમુક્ત ઉપાસ્યઃ ઇતિ વ્યાખ્યાતમ્ । તજ્ઞજ્ઞાનફલમાહ-યો વા ઇતિ । યો વૈ વિદ્વાનવિમુક્તયાથાત્મ્યં વેદ તદ્ગતહેયાંશમપોહ્ય નિર્વિશેષાત્માનઞ્જાનાતિ સ વિદ્વાન્ સોડવિમુક્તં તત્સાક્ષાત્કારહેતુજ્ઞાનમાચરે સ્વયમીશ્વરભાવમેત્ય સ્વભક્તપટલચરમદશાયાં તારકજ્ઞાનોપદેશં કરોતિ સ્વયં નિર્વિશેષબ્રહ્મૈવ ભવતીત્યર્થઃ ॥ ૮ ॥)

મુમૂર્ષૂણાં શિવકૃતરામતારકોપદેશઃ

અથ તં પ્રત્યુવાચ-

શ્રીરામસ્ય મનું કાશ્યાં જજાપ વૃષભધ્વજઃ ।

મન્વન્તરસહસ્રૈસ્તુ જપહોમાર્ચનાદિભિઃ ॥ ૯ ॥

તતઃ પ્રસન્નો ભગવાન્ શ્રીરામઃ પ્રાહ શકુરમ્ ।

વૃણીષ્વ યદભીષ્ટં તદ્દાસ્યામિ પરમેશ્વર ॥ ઇતિ ॥ ૧૦ ॥

અથ સચ્ચિદાનન્દાત્માનં શ્રીરામમીશ્વરઃ પપ્રચ્છ-

मणिकर्ण्यं मम क्षेत्रे गङ्गायां वा तटे पुनः ।
मित्रते देहि तज्जन्तोर्मुक्तिं नातो वरान्तरम् ॥ ११ ॥

अथ स डोवाय श्रीरामः-

क्षेत्रेऽस्मिंस्तव देवेश यत्र कुत्रापि वा मृताः ।
कृमिकीटाद्योऽप्याशु मुक्ताः सन्तु न यान्यथा ॥ १२ ॥

अविमुक्ते तव क्षेत्रे सर्वेषां मुक्तिसिद्ध्यै ।
अहं सन्निहितस्तत्र पाषाणप्रतिमाऽऽदिषु ॥ १३ ॥

क्षेत्रेऽस्मिन् योऽयं येद्भक्त्या मन्त्रेणानेन मां शिव ।
ब्रह्महत्याऽऽदिपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥ १४ ॥

त्वत्तो वा ब्रह्मणो वाऽपि ये लभन्ते षडक्षरम् ।
शुवन्तो मन्त्रसिद्धाः स्युर्मुक्ता मां प्राप्नुवन्ति ते ॥ १५ ॥

मुमूर्षोर्दक्षिणे कर्णे यस्य कस्यापि वा स्वयम् ।
उपदेक्ष्यसि मन्मन्त्रं स मुक्तो भविता शिव ॥ १६ ॥

इति श्रीरामयन्द्रेणोक्तम् ॥

उत्तमाधिकारिणां-“ज्योतिर्विद्गं लुवोर्मध्ये नित्यं ध्यायेत् सदा यतिः” इति श्रुतिसिद्धज्योतिर्विद्गं प्रत्यगधातुं अविमुक्तशब्दवाच्यतया प्रतिपाद्य मध्यमाधिकारिणां काशीक्षेत्रमेव अविमुक्तमिति प्रकटयित्वा तत्र ये कणेभरं त्यजन्ति ते परमेश्वरोपदिष्टरामतारकज्ञानतः कृतकृत्या भवन्तीत्येतदर्थं अत्रिं प्रति याज्ञवल्क्य आह-अथेति ॥ ८-१० ॥ पप्रच्छ-किमिति? मणिकर्ण्यमिति । “श्रीरामस्य मनुं काश्या” मित्यादि यद्मुक्तं तत् सर्वं काशीषडक्षरस्तुत्यर्थं, अन्यथा परमेश्वरस्य निरावृतक्रियाज्ञानेच्छाशक्तिमत्त्वेन अवाप्तसमस्तकामत्वात् स्वाज्ञादृष्ट्या शिवरामयोः भेदेऽपि तद्दृष्ट्यैकत्वात् स्वांशजभक्तपतलस्वाज्ञानमोचनस्य स्वज्ञानायत्तत्वात् स्वज्ञानप्रदानस्य स्वायत्तत्वादित्यर्थः ॥ ११-१६ ॥

इति तृतीयः भागः ।

चतुर्थः भागः

रामसाक्षात्कारप्रदाः मन्त्राः

अथ तेनं भरद्वाजो याज्ञवल्क्यमुवाच-अथ कैर्मन्त्रैः स्तुतः श्रीरामयन्द्रः प्रीतो भवति स्वात्मानं दर्शयति तान्नो ब्रूहि भगवन्निति ॥

स डोवाय याज्ञवल्क्यः-पूर्वं सत्यलोके श्रीरामयन्द्रेणैवं शिक्षितो ब्रह्मा पुनरेतया गाथया नमस्करोति-

विश्वरूपधरं विष्णुं नारायणमनामयम् ।
 पूर्णानन्दैकविज्ञानं परमब्रह्मस्वरूपिणम् ॥
 मनसा संस्मरन् ब्रह्मा तुष्टाव परमेश्वरम् ॥

ॐ यो ऽ वै श्रीरामयन्द्रः स भगवानद्वैतपरमानन्द आत्मा यत् परं ब्रह्म भूर्भुवः सुवस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १ ॥ (ज्ञातव्यौ यथा प्रथममन्त्रोक्तावाद्यन्तौ तथा सर्वमन्त्रेषु) ...यश्चाप्नोति कुर्यात्सात्मा... ॥ २ ॥ ...यस्य ब्रह्मानन्दामृतम्... ॥ ३... यत्तारकं ब्रह्म... ॥ ४ ॥ ...यो ब्रह्मा विष्णुर्महेश्वरो यः सर्वदेवात्मा... ॥ ५ ॥ ...ये सर्वे देवाः साङ्गाः सशापाः सेतिलासपुराणाः... ॥ ६ ॥ ...यो ज्ञोवा-न्तरात्मा... ॥ ७ ॥ ...यः सर्वभूतान्तरात्मा ॥ ८ ॥ ...ये देवासुरमनुष्यादिभावाः ... ॥ ९ ॥ ... ये मत्स्यकूर्माद्यवताराः ... ॥ १० ॥ ...योऽन्तःकरणतुष्ट्यात्मा ... ॥ ११ ॥ ...यश्च प्राणः ... ॥ १२ ॥ ...यश्च यमः ... ॥ १३ ॥ ...यश्चान्तकः... ॥ १४ ॥ ...यश्च मृत्युः ... ॥ १५ ॥ ...यश्चात्मृतम्... ॥ १६ ॥ ...यानि च पञ्च महाभूतानि... ॥ १७ ॥ ...यः स्थावरजङ्गमात्मा ... ॥ १८... ॥ ये पञ्चाग्रयः... ॥ १९ ॥ ...याः सप्त महाव्याहृतयः... ॥ २०... ॥ या विद्या ... ॥ २१ ॥ ...या सरस्वती ... ॥ २२ ॥ ...या लक्ष्मीः... ॥ २३ ॥ ... या गौरी ... ॥ २४ ॥ ...या जानकी ... ॥ २५... ॥ यस्य त्रैलोक्यं ... ॥ २६ ॥ ...यः सूर्यः ... ॥ २७ ॥ ...यः सोमः ... ॥ २८ ॥ ...यानि च नक्षत्राणि... ॥ २९ ॥ ...ये च नव ग्रहाः... ॥ ३० ॥ ...ये याष्टौ लोकपालाः... ॥ ३१ ॥ ...ये याष्टौ वसवः... ॥ ३२... ॥ ये चैकादश रुद्राः... ॥ ३३ ॥ ...ये च द्वादशादित्याः... ॥ ३४ ॥ ...यस्य भूतं भव्यं भविष्यत् ... ॥ ३५ ॥ ...यद्ब्रह्माण्डस्य बहिर्व्याप्तं ... ॥ ३६... ॥ यो हिरण्यगर्भः... ॥ ३७ ॥ ...या प्रकृतिः ... ॥ ३८ ॥ ...यश्चोङ्कारः... ॥ ३९ ॥ ...याश्चतस्रोऽर्धमात्राः... ॥ ४० ॥ ...यः परमपुरुषः ... ॥ ४१ ॥ ...यश्च महेश्वरः ... ॥ ४२ ॥ ... यश्च महादेवः ... ॥ ४३ ॥ ... य ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ... ॥ ४४ ॥ ...यो महाविष्णुः ... ॥ ४५ ॥ ...यः परमात्मा ... ॥ ४६ ॥ ...यो विज्ञानात्मा ... ॥ ४७ ॥

ॐ यो ऽ वै श्रीरामयन्द्रः स भगवानद्वैतपरमानन्द आत्मा यः सच्चिदानन्दाद्वैतैकचिदात्मा भूर्भुवः सुवस्तस्मै वै नमो नमः ॥ ४८ ॥

तान् ब्रह्माऽब्रवीत्-समयत्वारिंशन्मन्त्रैर्नित्यं देवं स्तुध्वम् । ततो देवः प्रीतो भवति । स्वात्मानं दर्शयति । तस्माद्ये अतैर्मन्त्रैर्नित्यं देवं स्तौति स देवं पश्यति सोऽमृतत्वं य गच्छतीति महोपनिषत् ॥

श्रीरामसाक्षात्कारोपायबुभुक्षया भरद्वाजो याज्ञवल्क्यं पृच्छतीत्याह-अथेति । उवाच-किमिति? अथेति । अत्र षट्शतसप्तत्यारयति-पूर्वमिति । कथं ब्रह्मा श्रीरामयन्द्रं तुष्टावेत्यत्र श्रीरामसार्वात्म्यप्रकटनमन्त्रान् प्रकाशयति-ओमिति । उवाच षट्शतसप्तत्यारयति-पूर्वमिति । यः परमार्थदृष्ट्या कैवल्यश्रीस्वरूपेण राजमानो महीयमानो भक्तपटलाह्लादकरश्च भवति सोऽयं षड्गुणैश्वर्यस्वरूपो भगवान् द्वैतदुःखत्रासाद्वैतपरमानन्दात्मतया अवशिष्यते यथाथात्म्यं परं ब्रह्मेति विष्ण्वात् यस्तु पुनः स्वाज्ञादृष्ट्या भूर्भुवःसुवरिति त्रैलोक्यवपुर्विराट् भवति तस्मै सविशेषनिर्विशेषात्मने नमो नमः । वैशब्देः सेव्यसेवकयोः उपाधिकृतभेदासम्भवेकत्वद्योतकः । षट्शतसप्तत्यारयति-उवाच-यूयं समयत्वारिंशदिति । यस्मादेवं तस्मात् ॥

इति यतुर्थः अण्डः ।

पञ्चमः पादः

रामषडक्षरमाहात्म्यं

अथ छैनं भरद्वाजो याज्ञवल्क्यमुपसमेत्योवाच-श्रीराममन्त्रराजस्य माहात्म्यमनुब्रूहीति ॥ १ ॥

स डोवाच याज्ञवल्क्यः-

स्वप्रकाशः परञ्जयोतिः स्वानुभूत्येकचिन्मयः ।

तदेव रामचन्द्रस्य मनोराधक्षरः स्मृतः ॥ २ ॥

अप्पाडुैकरसानन्दस्तारकब्रह्मवाचकः ।

रामायेति सुविज्ञेयः सत्यानन्दचिदात्मकः ॥ ३ ॥

नमः पदं सुविज्ञेयं पूर्णानन्दैकविग्रहम् ।

सदा नमन्ति हृदये सर्वे देवा मुमुक्षवः ॥ ४ ॥ इति ॥

य अतं मन्त्रराजं श्रीरामचन्द्रषडक्षरं नित्यमधीते सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति स आदित्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति स ब्रह्मपूतो भवति स विष्णुपूतो भवति स रुद्रपूतो भवति स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति स सर्वकृतुभिरिष्टवान् भवति तेनेतिहासपुराणानां रुद्राणां शतसहस्राणि जमानि हृलानि भवन्ति । श्रीरामचन्द्रमनुस्मरणेन गायत्र्याः शतसहस्राणि जमानि हृलानि भवन्ति । प्रणवानामयुतकोटिजमा भवति । दश पूर्वान् दशोत्तरान् पुनाति । स पङ्क्तिपावनो भवति । स मडान् भवति । सोऽमृतत्वं य गच्छति ॥ ५ ॥

मन्त्रराजार्थं तन्माहात्म्यं तज्ज्ञानकलं य ज्ञातुमिच्छन् भरद्वाजो याज्ञवल्क्यं पृच्छतीत्याह-अथेति । मुष्यार्थं सङ्कलं माहात्म्यमनुब्रूहि ॥ १ ॥ षडक्षराद्यभीजार्थमाह-स्वप्रकाश इति ॥ २ ॥ रामायेति त्र्यक्षरार्थं निगमयत-अप्पाडुति ॥ ३ ॥ नमः शब्दार्थमायष्टे-नमः पदमिति । विशिष्टार्थस्तु, रां रामायेत्यक्षरं यत्पुष्टयं तत्पदलक्ष्यबोधकं, नमः इत्यक्षरद्वयं त्वम्पदलक्ष्यबोधकं, लक्षणसापेक्षलक्ष्यद्वयगतविशेषांशापह्नवसिद्धं निष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रमित्यर्थः । सर्वे देवा मुमुक्षवश्च अवेमेव सदा हृदये नमन्ति ब्रह्ममात्रं स्वावशेषधिया चिन्तयन्ति ॥ ४ ॥ षडक्षरजपान्तरागिकङ्कलमाह-य इति । स सर्वैर्देवैः ब्रह्मविदिति ज्ञातो भवति । यशब्दात् तारकार्थज्ञानतो मुष्यामृतत्वं विदेहकैवल्यं गच्छतीति धोत्यते ॥ ५ ॥

मन्त्रराजमाहात्म्यप्रतिपादकश्लोकाः

अत्रैते श्लोका भवन्ति-

गाणपत्येषु शैवेषु शाक्तसौरेष्वभीष्टैः ।

वैष्णवेष्वपि सर्वेषु राममन्त्रः कृलाधिकः ॥ ६ ॥

गाणपत्यादिमन्त्रेषु कोटिकोटिगुणाधिकः ।

मन्त्रस्तेष्वप्यनायासङ्कलदोऽयं षडक्षरः ॥ ७ ॥

षडक्षरोऽयं मन्त्रः स्यात् सर्वाधौघनिवारणः ।
 मन्त्रराज इति प्रोक्तः सर्वेषामुत्तमोत्तमः ॥ ८ ॥
 कृतं दिने यद्दुरितं पक्षमासर्तुवर्षजम् ।
 सर्वं दहति निःशेषं तूलायलमिवानलः ॥ ९ ॥
 अञ्जमलत्यासदस्त्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानि च ।
 स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पायुतानि च ॥ १० ॥
 कोटिकोटिसदस्त्राणि उपपातकज्ञान्यपि ।
 सर्वाण्यपि प्राणश्यन्ति राममन्त्रानुकीर्तनात् ॥ ११ ॥
 भूतप्रेतपिशाचाद्याः कूश्माण्डअञ्जमराक्षसाः ।
 दूरार्देव प्रधावन्ति राममन्त्रप्रभावतः ॥ १२ ॥
 अैललौडिकमैश्वर्यं स्वर्गाद्यं पारलौडिकम् ।
 कैवल्यं भगवत्त्वं च मन्त्रोऽयं साधयिष्यति ॥ १३ ॥
 ग्राम्यारण्यपशुघ्नत्वं सञ्चितं दुरितं च यत् ।
 मध्यापानेन यत् पापं तदध्याशु विनाशयेत् ॥ १४ ॥
 अलक्ष्यलक्षणात्पन्नं मिथ्याज्ञानसमुद्भवम् ।
 सर्वं विलीयते राममन्त्रस्यास्यैव कीर्तनात् ॥ १५ ॥
 श्रोत्रियस्वर्णदरणाधस्य पापमुपस्थितम् ।
 रत्नादिश्रापदारेण तदध्याशु विनाशयेत् ॥ १६ ॥
 आञ्जमणं क्षत्रियं वैश्यं शूद्रं हत्वा च डिम्बिषम् ।
 सञ्चिनोति नरो मोडाद्यधत्तदपि नाशयेत् ॥ १७ ॥
 गत्वाऽपि मातरं मोडाद्यगम्याश्चैव योषितः ।
 उपास्यानेन मन्त्रेण रामस्तदपि नाशयेत् ॥ १८ ॥
 मडापातकपापिष्ठसङ्गत्या सञ्चितं च यत् ।
 नाशयेत्तत्तथाऽऽलापशयनासनभोजनैः ॥ १९ ॥
 पितृमातृवधोत्पन्नं बृद्धिपूर्वमघं च यत् ।
 तदनुष्ठानमात्रेण सर्वमेतद्विलीयते ॥ २० ॥
 यत् प्रयागादितीर्थोक्तप्रायश्चित्तशतैरपि ।
 नैवापनोद्यते पापं तदध्याशु विनाशयेत् ॥ २१ ॥

पुण्यक्षेत्रेषु सर्वेषु कुरुक्षेत्रादिषु स्वयम् ।
 बुद्धिपूर्वमधं कृत्वा तदध्याशु विनाशयेत् ॥ २२ ॥
 कृत्रैस्तामपराकाशैर्नानायान्द्रायणैरपि ।
 पापं य नापनोद्यं यत् तदध्याशु विनाशयेत् ॥ २३ ॥
 आत्मतुल्यसुवर्णादिदानैर्बहुविधैरपि ।
 किञ्चिदध्यापरिक्षीणं तदध्याशु विनाशयेत् ॥ २४ ॥
 अवस्थान्निर्तयेष्वेवं बुद्धिपूर्वमधं य यत् ।
 तन्मन्त्रस्मरणैर्नैव निःशेषं प्रविलीयते ॥ २५ ॥
 अवस्थान्निर्तयेष्वेवं मूलबन्धमधं य यत् ।
 तत्तन्मन्त्रोपदेशेन सर्वमेतत् प्राणशयति ॥ २६ ॥
 आभ्रलम्बनीजदोषाश्च नियमातिक्रमोद्भवाः ।
 स्त्रीणां य पुरुषाणां य मन्त्रेणानेन नाशिताः ॥ २७ ॥
 येषु येष्वपि देशेषु रामभद्र उपास्यते ।
 दूर्भिक्षादिभयं तेषु न भवेत्तु कदाचन ॥ २८ ॥
 शान्तः प्रसन्नवदनो नकोधो भक्तवत्सलः ।
 अनेन सदृशो मन्त्रो जगत्स्वपि न विद्यते ॥ २९ ॥
 सम्यगाराधितो रामः प्रसीदत्येव सत्वरम् ।
 ददात्यायुष्यमैश्वर्यमन्ते विष्णुपदं य यत् ॥ ३० ॥
 तदेतद्व्यासभ्युक्तम्-
 ऋथो अक्षरे परमे व्योमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।
 यस्तन्न वेदं किमृथा करिष्यति य षत्तद्विदुस्त एमे समासते ॥ ३१ ॥
 तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।
 दिवीव यक्षुराततम् ॥ ३२ ॥
 तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते ।
 विष्णोर्यत् परमं पदम् ॥ ३३ ॥
 ॐ सत्यमित्युपनिषत् ॥ ३४ ॥

अवेमुक्तार्थे अते श्लोकाः मन्त्राः मन्त्रराजमाडात्प्रतिपादका भवन्तीत्याड-अत्रैते श्लोका भवन्तीति । मन्त्रराजस्य सकलदेवतामन्त्रतोऽपि वैशिष्ट्यमाड-गाणपत्येष्विति । तत्तद्भावानुरोधेन पुरुषार्थयतुष्टयप्रापको मन्त्रराज इत्यर्थः ॥ ६-२९ ॥ शान्तं इत्यादिविशेषणविशिष्टो भगवान् तारकानुस्मरणेन आराधितः सन् प्रसीदति, तेन किं स्यादित्यत्र-ददातीति । मन्त्रार्थज्ञानपूर्वकं यो जपति तस्यैव विष्णुपदासिः ॥ ३० ॥ विष्णुपदार्थतृष्णया अस्य मन्त्रानादरो भवतीति यत् तदेतद्व्याडव्युक्तम् । ऋथ... इत्यर्थे मन्त्रः श्वेताश्वतरोपनिषदि व्याख्यातः ॥ ३१ ॥ तद्विष्णोः इति मन्त्रस्तु आरुणिकोपनिषदि व्याख्यातः ॥ ३२-३३ ॥ किं तद्विष्णुपदं? इत्यत्र-ओमिति । ओङ्कारार्थतुर्यतुरीयमेव ब्रह्म सत्यं, स्वेतरगाससत्तासामान्यरूपत्वात्, तदेव विष्णुपदं स्वमात्रधिदैव पद्यमानत्वात् । इत्युपनिषच्छब्दो रामोत्तरतापिन्युपनिषत्समाप्त्यर्थः ॥ ३४ ॥

इति पञ्चमः भागः ।

श्रीवासुदेवन्द्रशिष्योपनिषद्ब्रह्मयोगिना ।
रामतापिन्युपनिषद्व्याख्यानं लिखितं लघु ।
श्रीरामतापिनीव्याख्याग्रन्थजातं यतुश्शतम् ॥

इति श्रीमदीशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषच्छास्त्रविवरणो पञ्चपञ्चाशत्सङ्ख्यापूरकं
श्रीरामतापिन्युपनिषद्विवरणं सम्पूर्णम् ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Encoded and proofread by Mrityunjay Pandey

Ramatapinyupanishat Savyakhya
pdf was typeset on October 30, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

